

այն ունի. զի յո՞ւմ անծին¹ այնչափ շնորհ եւ աջողակ խորհրդականութիւն բնակեալ², բայց ի ձեռք, որ աստուածանմանք³ էք եւ քան զմարդկային բնութիւնս ի վեր. այլ ոք ի մարդկանէ, համարձակապէս ասեմ, թէ սակաւ ոք է որ համեմատ է նմա:

8 «Եւ դարձեալ՝ աւտար մարգպանն որ երթայ յաշխարհն Հայոց՝ աշխարհն մեծ է, յամս երկուս եւ երիս հազիւ կարէ ճանաչել նախ զիրս աշխարհին, զդիւրն եւ զդժուարն, ապա զմարդիկ աշխարհին, զլաւսն եւ զվատթարսն, զապիրատսն եւ զպիտանիսն, եւ վարելով ըստ անգիտութեան խառն ի խուռն՝ ոգւոց շատ ծանր լինի: 9 Իսկ նա, զի բնիկ ի յաշխարհէն է՝ զամենեսեան ի յականէ ճանաչէ, եւ զլաւսն առ լաւս⁴ ունի եւ զանպիտանս առ յետինս: 10 Առաւել եւս որ լինի յիրացն, զոր ես ասեմ ձեզ. մարգպանն պարսիկ որ երթայ յաշխարհն՝ կնաւ երթայ եւ որդւովք, դրամք եւ սիրելովք, ծառայիւք եւ աղախնեալք. եւ այնք ամենեքեան թէ զկրեաց տեառն⁵ զոռճիկ ուտեն՝ չէ սակաւ ծախսն, եւ թէ զաշխարհին ուտեն՝ շատ վտանգ հասանէ աշխարհին մարդկան: 11 Իսկ նա թէ լինի՝ զիր տանն համբար ուտէ, եւ այն⁶ ամենայն յարբունի գանձ համարի, եւ արբունի իրաց աւգուտ լինի: 12 Ես յառն Վահանայ⁷ ի լաւութիւն հայելով եւ յաջողակութիւն, ի բազում ժամուց խորհելով ի միտս իմ⁸ եւ լաւ համարելով աշխարհին իրաց եւ արբունի՝ համարձակեցայ ասել: 13 Խորհել զարժանն եւ առնել՝ դուք գիտեք, եղբարք»:

14 Եւ լուեալ զայս ամենայն բանս յԱնդեկանայ թագաւորն Վաղարշ եւ ամենայն դրանն աւագանւոյն՝ հաճեալ ընդ բանսն ամենայն Անդեկանայ՝ զարմացան ամենեքեան որք լուանն⁹, եւ մեծաւ գովութեամբ առ լաւսն կալան զԱնդեկան, որպէս զայր տիրասէր եւ աշխարհաշէն:

ԴԹ. Վաղվաղակի հրամայէր թագաւորն Վաղարշ, միաբանութեամբ ամենայն աւագանւոյ դրանն եւ Արեաց՝ հրովարտակ առնել ի Հայս, եւ զտէրն մամիկոնենից եւ զգաւրավարն¹⁰ Հայոց Վահան՝ մարգպան ի վերայ աշխարհին Հայոց կարգել: 2 Եւ բերեալ զհրովարտակ մարգպանութեանն՝ տային

1 Ձ. զի իմում անծին

2 Ձ. բնակել

3 ՏՏ. աստուածանմանդ

4 ՏՏ. զլաւն առ լաւն. Ձ. զլաւսն առ լաւն

5 ՏՏ. արեաց տեառն

6 ՏՏ. չիք այն

7 ՏՏ. եւ յառն վահանայ

8 Կամ ըստ Ձ. ընդ միտս իմ

9 Ձ. որ լուանն

10 Ձ. ըզգորավարն